

Κυθνήσιοι,
 "Η νήσος σας ερημοποιείται από
 την μεταναστεύσειν. Όσοι μένε-
 τε άρριστεν τα μεσαιωνικά χωρία
 σας, κατεβήτε εις το παρόλιον
 και κτίσατε εκεί μίαν νέαν και
 σύγχρονον πόλιν. Κατεβήτε εις
 το Διακόφτι, τον τόπον του ά-
 σφαλούς μέλλοντος. Μη σας πα-
 ραπλανήσουν άλλαι σκέψεις.
 Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ

ΚΥΘΗΡΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

«Η καλύτερη δόξ δια της δ-
 ποίας ήμπορε ν' αποκτήσῃ κα-
 νείς την λυγρήν εμπορευμένην,
 δεν είναι ή δόξ της καλαιδέας
 των παιών ή των πλανών του
 λαού, άλλ' ή δόξ της διηγετικής
 αυτού διαπαιδαγωγικής δια
 της αληθείας την οποίαν παρέ-
 χει πάντοτε να λέγη δόξ δη-
 ποτε πικρά και άνείνη».
 ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 7 (ΣΤΟΑ) ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1963

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8

Πρός διαφύτιν του Κυθηραϊκού Λαού

Ο Κυθηραϊκός λαός, και ιδι-
 αιτέρως οι απόδημοι Κυθηριοί,
 άγνοούν την πραγματική κατά-
 στασιν του τόπου των διότι άνε-
 παρκώς ή και ιδιαιτερώς πληρο-
 φορούνται αυτήν από τους πλη-
 ροφοροδότας των.

Μεταξύ των τελευταίων τούτων
 συγκαταλέγεται και ο Μητροπο-
 λιτης Κυθρών κ. Μελέτιος.

Ουτος εκδίδει εφημερίδα μό-
 νοσέλιον δια πολυγράφου υπό
 τύπον εγκυκλίον προς το Χριστι-
 ανικόν του Κυθρών ποιήσαν, συ-
 ζητεί τα διάφορα θέματα τ
 απασχολούντα την νήσον, άπει-
 ρει εις τους άμφιβάλλοντας επί
 των άγαθών του δια την νήσον
 πρεβείων, εξυμνεί τα υπ' αυτού
 τόχα συντελεσθέντα μεγαλουργή-
 ματα, και υπόσχεται τέλος να
 καταθέσῃ την ψυχήν του και το
 ευτελές σώμα του εις τα χόματα
 της μικράς πτωχής και έγκαιρο-
 λειμμένης νήσου των Κυθρών το
 οποίο άργως και ηλιόκαως και
 με ιδρώτα τα έπαισι.

Η φωνή των Κυθρίων ήτις
 εις πάντα τα προηγούμενα φύλλα
 της ήσυχάζει με την ήλην πολι-
 τειν του Μητροπολιτου Κυθρών
 εις την νήσον μας, χωρίς να λά-
 βη ούδεμίαν απάντησιν εις το
 πρόσθεν τεθέντα ερωτήματα,
 ορίσθηται και πάλιν εις την
 θλιβεράν ανάγκην ν' ασχολή-
 μεν τας πράξεις του, και να κα-
 λήσει αυτόν επιμένον να διαφα-
 νίσῃ τον Κυθηραϊκόν λαόν επί
 δριμυτών άποριών του, και να
 εξηγήσῃ σαφέστερον τόν τρόπον
 με τον οποίον έννοει να εξαρ-
 κή την άπαιτησιν, ως λέγει, στο-
 γήν του προς την νήσον μας.

Μεταξύ των εγκυκλίων της ό-
 ποιης κατά το διάστημα του
 λήγοντος έτους ο Μητροπολιτης
 εξάψει, είναι, και ή κατωτέρω
 418η τοιαύτη την οποίαν πα-
 ραβλέψαντες με τ' ό δι' αυτήν έ-
 πακολυθούσαν σχολίασας.

Δέν δ' έπρεπε ή εγκύκλιος αυ-
 τή να περιμειν άγνωστη και
 άσχετοιστά, διότι εις αυτήν άν-
 τικατοστήζεται όλη ή έγνωσθείς
 προσωπικότης του Μητροπολί-
 του μας, όλα τα ψεύδη του και
 ή υπερβολή του, άνάγκη του
 άπαυτοκρατορικού χαρακτήρος του
 το μίους του προς πάντα αντι-
 τιθέμενον εις την θλιβήν του, ή
 καθυστερημένη κοινωνική νοστο-
 ρία του ή άδυναμία του να εξ-
 φύγη από τόν έκπαισιν ήδη
 εις την συνείδησιν πεντός αλη-
 θούς χριστιανού κυλογραφισμο-
 του με τον οποίον έννοει να δι-
 οική την έμπεριστασιν εις αυτόν
 Εκκλησίαν. 'Ιδού ή εγκύ-
 κλιος αυτή ως έχει:

«ΚΑΙ ΟΙ ΛΙΘΟΙ
 ΚΕΚΡΑΣΟΝΤΑΙ»

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

Έν Κυθήροις τη 24. 8. 1962

Αριθ. πρωτ. 238

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 418η

Θ έ μ α: Νοσοκομείον Γηροκο-
 μείον υπό άπειλήν (Γ).

Τέκνα μου έν Κυρίω έγαπητά

χάρις υμίν παρά Θεού Παντοκρά-
 τορος.

Θά συνεχίσω ίνα έννημερως
 γράφω επί του θέματος του Γη-
 ροκομείου διότι επιθυμώ να ελ-
 σθε πλήρως έννημερμένοι και
 παύσαν αι άδυνατοι και άσχημοι
 κοί συζητήσεις εις τα διατόρσια
 κοί εις τα καφενεία.

Ο άρρογραφός της εφημερί-
 δος «Κυθηραϊκή Δράσις» γράφει
 εις το άρθρον του υπό τόν κατω-
 τερών τίτλον, μίαν λίαν χαρακτη-
 ριστικήν φράσιν: «Θά κλεισθούν
 και ταύδ' ιδρύματα. Και εκεί ό-
 ποι σήμερον ύπναιεται το Νοσο-
 κομείον ως δωμός της φιλοπατρι-

ας των Κυθρίων, ή οποία κατά
 κύριον λόγον ιδρύσα, θ' άπομείνῃ
 μετ' όλίγα έτα ένα έρημον κτί-
 σμα δια να κορυφώ τή δύναται
 να πάθῃ ένας τόπος μικρός ως
 είναι το νήσι μας, όταν εις άπι-
 θάνως μικρούς ανθρώπους περι-
 έπαιεν ή τύχη του!!!

Ποίους ύπαινίσσεται δια του χα-
 ρακτηρισμού του αυτού ο άρρο-
 γράφος της εφημερίδας «Κυθηρα-
 ική Δράσις»;

Τό όλον άρθρον στρέφεται έναν
 τινόν μου. Δέν εξήγησα να μοί
 ψάλλῃ εγκώμια, έπαιήσεις!

Τόν ήγησάσθαι και τόν άγνοώ,
 διότι τον ήγνώρισα ως τόν υπ'
 αριθ. 1 έχθρόν των Κυθρών. 'Ε-
 ξήγησάσθαι και εξήγησα ποικιλό-
 τρόπως την εύγνωσύνην μου
 προς όλους όσους έγένοντο φίλοι
 των Κυθρών.

Ο κύριος αυτός εγείρασθῃ με
 μανίαν και εργάζεται με μίαν
 έναντιόν των Κυθρών, τα οποία
 ούδέποτε ήγάπησα! Τό ένδιαφέ-
 ρον του έχει μόνον ως κίνητρον
 το συμφέρον του, και τόν ένδο-
 σιάζει μόνον ό τι προσέγει τους
 κλέλους των έργωνών του!

Έχει άλλως ή όφης της νή-
 σου έντός των έτών 1957 —
 1962. Τούτο και έν παύσαν να
 το έμαθαόν οι άνθρωποι, ό τι
 το διακρίνουν οι δράχοι, ό τι
 και οι λίθοι κεκρασόνται (Λευκ.
 ΙΟ. 40), ίνα μεταχειρισθῇ του
 έφρασιν του Ιησού κυνηγούν-
 τος την άκαριστίαν των συμ-
 πατριών του. Δέν έφελιδόσθῃ
 σα την δόξαν του μεγάλου άνδρος
 που, ούδ' εξήγησα πιστοποιητι-
 κόν, ούδ' ζητώ πιστοποιητικόν
 μεγάλου, είμαι ο έλάχιστος πάν-
 των.

Επίσκοπος μιάς καταπεφρο-
 νημένης, λόγω μικρότητος αυτής
 Μητροπόλεως, της μικράς και
 πτωχής και έγκαταλειμμένης
 νήσου των Κυθρών, την οποίαν
 και δια τούτο ήγάπησα, και χά-
 ριν της οποίας δια τούτο έφρα-
 σαι και πράττει ό τι πράττει, και ά-
 πεφάσιστα ταχθείς ύπέρ του έμ-
 ταυθέντος των Μητροπολιτών,
 έδωσα και να καταθέσω την ψυ-
 χήν και το ευτελές μου σώμα εις
 τα ιερά τούτων γώματα, τα ό-
 ποια τά άργωσα τα ηλιόκαως
 και με ιδρώτα τα έπαισι.

Δέν εξήγησα άναγνώρισιν, ού-
 δ' έζητώ τίτλους άγνώστους, ού-
 δ' έζητώ άναποδοσιν. 'Ο τι έξη-
 γησα, και έζη άπ' όλους, είναι
 να τρέψωσι στασίμων προς τόν
 "Άγιον Οθόν, φέδον δαδόν, και
 μεγάλην εύγνωσύνην προς την
 μεγάλην των Κυθρών Πολιτίαν
 Παναγίαν Μυρτιδιώτισσαν, της
 οποίας έργον είναι ό τι γίνεται
 εις αυτό. Δέν πούω και το
 ζητώ και εν τω τάφω ευρισκόμε-
 νος. Εις αυτήν άνήκει ή άναγνώ-
 ρισις και ή εύγνωσύνη.

Τήν εγκύκλιόν του αυτήν ο Σε-
 δασμιάτορας, συνεπλήρωσε με
 τα κατωτέρω άπαντών εις την
 γνώμην της «Κυθηραϊκής Δρά-
 σιος» καθ' ήν ή διατήρησις του
 Τριφυλλίου Νοσοκομείου δεν ά-
 ποκλείεται να καταστή προβλή-
 ματική εάν μειωθῇ ο αριθμός
 των νοσηλευομένων κατά του προ-
 θέσμενον υπό του Νόμου όρι-
 σιν προς λειτουργίαν Γενικού
 Κρατικού Νοσοκομείου, ως και
 δια την έκτροσμήν υπό της Ι-
 δίας εφημερίδας γνώμην καθ' ήν
 θά ήτο δυνατή ή στέγασιν του
 Γηροκομείου εις μίαν πτέρυγα
 του Νοσοκομείου. Καί ο Σεδα-
 σμιάτορας άναφανεί έν δροσμή
 ψυχικής δόξης.

«Όα μωρία, και είνον μέγας
 φθόνος και κακότητος, άλλα έλ-
 πει δημιουργίας μεγάλου κύκλου
 έργωνών του άρρογράφου της
 εφημερίδας «Κυθηραϊκή Δράσις»!

Ίδού μεγάλη και έπιφανής προ-
 σφυκτικότης! Ίδού Κυθρήσις! Ί-
 δού πατριώτης!!!

ΙΔΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Η εφημερίς «Κυθηραϊκή Δρά-
 σιος» την οποίαν εκδίδει από έ-
 τάν ο συμπολιτης κ. Ι. Κασσιμά-
 της, σχολιάζουσα τα ζητήματα
 του Νοσοκομείου και Γηροκο-
 μείου τα οποία τούτον απασχο-
 λούν τους συμπατριώτες μας, και
 φοβερόμην κακήν εξέλιξιν αυτών,
 εις άρθρον της επί τούτων άνέ-
 φερει ότι αυτό δύναται να πά-
 θῃ ένας τόπος μικρός, ως είναι
 ή νήσος μας, όταν εις άπείθους
 μικρούς ανθρώπους περιέπαιεν
 ή τύχη τους!

Ο Μητροπολιτης Κυθρών θε-
 ωρήσας ότι το άρθρον της Κυθη-
 ραϊκής Δράσιος» άρρορα προσα-
 γέναι αυτόν, εξήγησε και εξα-
 πλώσε την προαναφερθέντα υπ'
 αριθ. 418 εγκύκλιόν του δια να
 χαρακτηρίσῃ τόν διευθυντή της
 εφημερίδας κ. Ι. Κασσιμάτην ως
 τον υπ' αριθμόν 1 έχθρόν των
 Κυθρών ο οποίος εργάζεται με
 μίαν έναντιόν των Κυθρών το
 οποίο ούδέποτε ήγάπησε, το ό
 ένδιαφέρον του έχει μόνον κί-
 νητρον το συμφέρον του, και έν-
 δοσιάζεται μόνον άπ' ό τι προ-
 σέγει τους κλέλους των έργωνών
 του.

Εις τα σημείον τούτο αισθανό-
 μεθα έπιτακτικήν υποχρέωσιν να
 ψάξωμεν τον Μητροπολιτην Κυθ-
 ρών δια τας άρρεπείς συκοφαν-
 τίκας και άδικους έπικρίσεις
 του κατά τόν κ. Κασσιμάτη.

Διότι ο κ. Κασσιμάτης έν ε-
 νά ο άπλοός δημοσιογράφος ο
 άχολούσμενος με τα Κυθηραϊκά
 ζητήματα, άλλ' ο δρών και μο-
 χλός Κυθρίος προς εξυμνήσιν
 της νήσου μας την οποίαν
 άγαπά άπείρως ουσιαστικά περισ-
 σσότερον από τόν έπλην εις Μαγού-
 λας επιδότηρα του 'Επισκο-
 πού θρόνου Κυθρών. Τούτο ό
 τι απέδειξεν ο κ. Κασσιμάτης
 όταν χωρίς διαταγούς και τα-
 λαντασίαι υπεβλήθη εις τους κό-
 πους και τας ταλαιπωρίας έ-
 νός υπερπόντιου ταξιδίου δια
 να συνηγέρσῃ και συναρπάξῃ
 με διαδόχους Κυθηραϊκούς παρ-
 γωνίας δια την ίδρύσιν Νοσοκο-
 μείου εις Κέβρα του οποίου
 τούτον έπιτακτικήν είχαν άναγκή
 και το νοσοκομείον Ισρού. Την
 υπηρεσίαν δι' αυτήν του κ. Κασσι-
 μάτη άφείλεν ν' άναγνωρίσῃ κά-
 θε τιμής άνθρωπος.

Οι συμπολιται μας γνωρίζου-
 σιν ή φωνή των Κυθρών» όρι-
 σματα έφωξεν εις πολλές περι-
 στάσεις τας δημοσιογραφικάς
 υπερβολάς του κ. Κασσιμάτη,
 και τους ύμνους του προς άνα-
 γνους Κυθρήσις να λήγονται
 "Ελληνες, τούτο όμως ούδούλας
 σημαίνει και ό τι πρέπει ν' άγνο-
 ησῇ τας καλός και πατριωτικές
 υπηρεσίας του προς την νήσον
 μας.

Επειτα ο Μητροπολιτης Κυ-
 θρών παρανοών και διαστρεβλό-
 νων στοιχείας τα γραφέντα υπό
 της «Κυθηραϊκής Δράσιος» κα-
 πιστεύουν ότι αυτόν άφείραν αι
 φράσεις ότι: «...αυτά ποθείναι
 ένας τόπος μικρός, όταν εις ά-
 πείθους μικρούς ανθρώπους πε-
 ριέπαιεν ή τύχη του», εξήγησε
 και έκαρτερήσας τόν κ. Κασσι-
 μάτην ως τόν υπ' αριθ. 1 έχθρόν
 των Κυθρών.

Διότι τάχα αι κρίσεις αυτές
 του κ. Κασσιμάτη να μιν άφεί-
 ρουν τούς διοικητικούς και πολι-
 τικούς εκπροσώπους της νήσου
 μας; Ο Μητροπολιτης ούτε δι-
 οικητικός ούτε πολιτικός εκπρό-
 σωπος είναι των Κυθρών. Α-
 πλούστατα, είναι ο έκκλησιαστι-
 κός ήγέτης αυτών και ο άρχικος
 ματάρχης του πολιτικού έκπρο-
 σώπου των Κυθρών κ. Αλιπράν
 τη.

Εκτός αν ο Σεδασμιάτορας,
 άρρεσκόμενος εις τα μεγαλεία,
 φαντάζεται ότι αυτός είναι ο
 πραγματικός άρχων των Κυθ-
 ρών από τας ενεργείας του οποί-
 ου άπορρέει: πόν δώρημα άγαθόν
 και πόν δώρημα τέλειον δια την
 νήσον μας, όπως τα μακαρικά
 γουρουνόσσια και πτηνοτρόφ-
 εια εις τόν περίβολον της Μυ-
 ρτιδιώτισσας τα οποία έπαιτεί-
 σαν ένα αίσιος δια τούς διαχει-
 ριστάς της έγχωρίου περιουσί-
 ας μας.

Ίδεν άποκλείεται ή ύπόνοια ό-
 τι ο Μητροπολιτης Κυθρών να
 ήθέλανε με την εύκαιρίαν τόν δη-
 σιεύματόν του κ. Κασσιμάτη να
 έκδικήσῃ αυτόν διότι έλά τις τόν
 κατηγορήσῃ εις τόν Εισαγγελέα
 δι' επιλήψιμα τάχα έναντιόν του
 δημοσιώματα άπληθήγη εις τόν
 κατηγοριών εκείνον.

Αλλά περί όλων τούτων σιω-
 πώ ο Σεδασμιάτορας και δέν
 ασκέταται άλλο παρα πώς να
 καταθέσῃ την ψυχήν και το ε-
 υτελές σώμα του εις τα χόματα
 της μικράς, πτωχής και έγκατα-
 λειμμένης νήσου των Κυθρών
 τα οποία έκαρτερήσας και ηλιόκα-
 ως και με ιδρώτα τα έπαισι.

κός ήγέτης αυτών και ο άρχικος
 ματάρχης του πολιτικού έκπρο-
 σώπου των Κυθρών κ. Αλιπράν
 τη.

Εκτός αν ο Σεδασμιάτορας,
 άρρεσκόμενος εις τα μεγαλεία,
 φαντάζεται ότι αυτός είναι ο
 πραγματικός άρχων των Κυθ-
 ρών από τας ενεργείας του οποί-
 ου άπορρέει: πόν δώρημα άγαθόν
 και πόν δώρημα τέλειον δια την
 νήσον μας, όπως τα μακαρικά
 γουρουνόσσια και πτηνοτρόφ-
 εια εις τόν περίβολον της Μυ-
 ρτιδιώτισσας τα οποία έπαιτεί-
 σαν ένα αίσιος δια τούς διαχει-
 ριστάς της έγχωρίου περιουσί-
 ας μας.

Ίδεν άποκλείεται ή ύπόνοια ό-
 τι ο Μητροπολιτης Κυθρών να
 ήθέλανε με την εύκαιρίαν τόν δη-
 σιεύματόν του κ. Κασσιμάτη να
 έκδικήσῃ αυτόν διότι έλά τις τόν
 κατηγορήσῃ εις τόν Εισαγγελέα
 δι' επιλήψιμα τάχα έναντιόν του
 δημοσιώματα άπληθήγη εις τόν
 κατηγοριών εκείνον.

Αλλά περί όλων τούτων σιω-
 πώ ο Σεδασμιάτορας και δέν
 ασκέταται άλλο παρα πώς να
 καταθέσῃ την ψυχήν και το ε-
 υτελές σώμα του εις τα χόματα
 της μικράς, πτωχής και έγκατα-
 λειμμένης νήσου των Κυθρών
 τα οποία έκαρτερήσας και ηλιόκα-
 ως και με ιδρώτα τα έπαισι.

Πιστεύω δε ότι είναι εύχρη-
 στική με τόν άγνώριστά του, τ'
 αλλόκοτον και τούς ιδρύτας
 των συμπεριών νήσου της 'Ελλά-
 δος άλλως ή όφης της νήσου έν-
 τός των έτών 1957—1962, της
 μικράς πτωχής και έγκαταλειμ-
 μένης νήσου των Κυθρών!

Αλλά μόνον έν ή μικρά πτω-
 χή και έγκαταλειμμένη νήσου
 των Κυθρών έπικρινεν να έλ-
 θῇ ανά την άργύσῃ, να την α-
 λασκώσῃ και να την ποτίσῃ με
 τόν ιδρώτα τους, ο έν Μαγούλας
 Σωτήρας. Όσοι οι Τσιγγώτες
 δε είχαν πεδύνα.

ΠΥΡΡΟΛΟΥΣΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Για πολύ άφελείς και άγραμμέ-
 τους έπείρασεν τούς Κυθρήσις ο
 Κυθρών Μελήσιος.

Η νήσος των Κυθρών ούδέ-
 ποτε υπήρξεν πτωχή και έγκατα-
 λειμμένη νήσος, ούτε δε και
 μικρά είναι. Διότι μεταξύ όλων
 των συμπεριών νήσων της 'Ελλά-
 δος άριθμονούμεν εις πενήτηκον
 (αριθ. 50), έρχεται 19η εις μέ-
 γεθος. Αι άλλαι δε νήσοι αίτινες
 υπολείπονται αυτές είναι τριά-
 κοντα έννέα (39). Απτομμε-
 στερον δε έχει έκτεσιν 262 τε-
 τραγωνίων χιλιομέτρων, περί-
 πλοον 42 όγκλικόν μιλίων, και
 ύψος 429 μέτρων 506 μέτρων.

Τούτο και κατά τούτο έσφα-
 λεν ο Σεδασμιάτορας άπεκλέ-
 σας αυτήν μικράν νήσον.

Τό έσφαός της βεδοσίας είναι
 έν μέρει πετρώδες και έν μέρει
 άγονον. Αλλά όμως ή πορρω-
 τής φιλοπονία των Κυθρίων
 κατέστησεν αυτήν γόνιμον. Ο
 πληθυσμός της άνήγχετο εις 14.
 500 κατοίκους πρό ήρίσκως ά-
 κόρη είσως τόν οποίον ο δώριμας
 της μεταναστεύσεως ήλάτισσεν
 εις τούς σημερινούς 5.518 μετά
 τόν αντικυθρίων, ως ή στατι-
 στική του 1961 έαναφέρει.

Αλλά και μετά την συναντι-
 κήν αυτήν αμφοτερογών άσύνετον
 ή νήσος έντελειόθηκε από τα τέ-
 κνα της. Διότι οι Κυθριοί είναι
 φιλοπατρίδες και πολιτισμένοι.

Ζήσαντες επί αιώνας υπό τους
 Έννεα και κατόπιν υπό τούς
 άγγλους, έγυμνασαν τ' άγαθά του
 πολιτισμού πολύ ένωρίτερον από
 τους γουρουνόσσοις ή Ελλήνας
 κατοίκους της λοιπής 'Ελλάδος,
 και ούδέποτε έστέρησαν τας
 πλούστατα, είναι ο έκκλησιαστι-
 κός ήγέτης αυτών και ο άρχικος
 ματάρχης του πολιτικού έκπρο-
 σώπου των Κυθρών κ. Αλιπράν
 τη.

ρω άνάπτυξιν και την πρόσδόν
 της την άγαπητή νήσον των.

Διά τούτο δε και όσα έργα έ-
 γιναν κοινής ώφελέας και κοινω-
 νικής άναπτύξεως, είναι δημιου-
 ρήματα της φιλοπατρίας των Κυ-
 θρίων. Σχολεία, δρόμοι, Νοσο-
 κομεία, Γεωργικά σχολεία, μεγα-
 λοπρεπείς νοσ' που όλίγα μέρη
 της 'Ελλάδος έχουν να επιδεί-
 ξουν, μικροβιομαχανείαν, έλαιε-
 ργοστάσια τελειότατου τύπου και
 κοινωνικά προοδευτικά έργα κι-
 νούντα τόν θαυμασμόν.

Τήν κατοικήσῃν δε και ύπαρ-
 ξιν τούτων έπιδείξε να οικειοποι-
 ηθῇ ο Σεδασμιάτορας ψευδίστα-
 τα ισχυρισθείς ότι ταύτα είναι
 έργα της ιδιότης του τάχα πρω-
 τοβουλίας και των Κυβερνητικών
 παρεχών!

Ένώ ιδικά του πραγματικός
 έργα, όφης έπείρασεν τούς έπι-
 σκοπικούς θρόνους Κυθρών είναι
 πάντα όσα εις τα προηγούμενα
 φύλλα της «Φωνής» άναφέραν-
 τα όποια έν συνόψει και έντονα
 υπαινυχόμενεν δια να μη λησμο-
 νούνται.

ΤΑ ΙΔΙΚΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑ

Ίδικά του λοιπόν έργα είναι
 κατά πρώτον και κύριον λόγον
 ή περιφρόνησις της βελήσεως του
 Κυθηραϊκού λαού να κοινοική
 τός του οίκου του και ο
 Μητροπολιτης Κυθρών θεωρών
 τούς Κυθηραϊκούς άνθρώπους με-
 χειριζομένη την προς αυτόν κα-
 ερινητικήν εύνοιαν όμως με την
 ύβριστικήν γλώσσαν του δια να
 επιτύχῃ την κατάρχεσιν αινω-
 δίου τακτικού θάνατου, ως είναι
 το Κυριακάτικο παζάρι του Πο-
 τερου.

Ενίγησ' κατ' επανάληψιν εις
 το έκαστηριον φιλονομους και
 αληθείας χριστιανούς, Κυθρήσις
 της νήσου ως αρετικούς άδία-
 φορών δια την έντύπωσιν της
 καταρκαώσεως του κύριος του
 ως 'Ιεραρχου εκ της αιώναίας
 των.

Κατεβίβειν έμπαθείς δημοσί-
 ους υπαλλήλους, αστυνομικούς
 και Γυμνασιάρχας, άναβέντας
 εις αυτόν το δικασίαιον να έλγῃ
 και να έπερβαίνῃ εις τα ύψη-
 σιακά των καδίκων δια τούτο
 και έλθήσας και έσπυχε την έκ
 της νήσου μετάδωσιν του.

Ενίγησεν εις το Δικαστήριον
 επί άσείβια τάχα προς αυτόν
 και την Προσέτιδα της νήσου
 Παναγίαν Μυρτιδιώτισσαν, έγκρι-
 τον έν τω εξωτερικώ τέκνον των
 Κυθρών, τόν κ. Ανδρίαν Κορ-
 ναϊό τον όστις και ποικυργικός ή-
 θρώθη, τόν ίδιον δε κατηγορήσας
 εις τόν 'Υπουργόν τών 'Εσωτε-
 ρικών ως άδεν και κομμοκομότην,
 έν γνώσει ότι έψεύδεται, διότι ο
 κ. Κορναϊός ούδέποτε υπήρξεν
 κομμοκομότης και άδεν, ως εί-
 ναι πασίγνωστον, προς τόν σκο-
 πόν να παρεμποδίσῃ την εξέ
 λάδος άναχώρησιν του μετά της
 οικογενείας του δι' αυστραλίαν
 ένθα ήτο εγκατεστημένος.

Δικροκινίσμεν ότι ο κ. Κορ-
 ναϊός άφωχθείς εις 'Ελλάδα εξ
 Αυστραλίας προς επίσημους τη-
 ρητάς του, περιέβαινε την έν εν-
 τήν έισοδόν του ύψηλόν τόν τα-
 ράριον όπότε δια να έπέστρεψεν
 εις Αυστραλίαν, δε έπρεπε να λά-
 βῃ νέον έλληνικόν διαβατήριον.

Ελήθησ' λοιπόν τούτοτον από
 το ύπουργείον τών 'Εσωτερικών
 άλλα ή έκδοσις του ιδρώδυν.

Τούτο τόν άνάγκασε να μετα-
 βῇ εις τόν 'Υπουργόν τών 'Εσω-
 τερικών και να ζητήσῃ να μάθῃ
 τίς έκδοσιν ή έκδοσις του
 διαβατηρίου του. Καί τότε έκ-
 τλήκτος έπληροφόρητο από τόν
 'Υπουργόν ότι ως τόν έπληροφώ-
 ρησεν ο Μητροπολιτης Κυθρών

ήτο κομμοκομότης και άδεν!

Κατόπιν τούτου ο κ. Κορναϊ-
 ός άναβέρθη εις τας διπλωματι-
 κές υπηρεσίας της Αυστραλίας
 έν 'Ελλάδι ως Αυστραλός υπήκο-
 ος, και ο 'Ελλην 'Υπουργός τών
 'Εσωτερικών υπεχρώθη να διατά-
 ξῃ την παραχώρησιν 'Ελληνικού
 διαβατηρίου εις τόν κ. Κορναϊόν
 τόν όποιον και κατέστη άχρη-
 στον εύθως ως ούτος έπιδείσθη
 μετά της οικογενείας του τού ά-
 ναχωρήσας δι' Αυστραλίαν ά-
 τρητοσύνην.

Και διερωτάται κανείς: Τί ώ-
 φελήσῃ ο Μητροπολιτης Κυθρών
 χρησιμοποίησας ψευδή γλώσσαν
 προς τόν 'Υπουργόν τών 'Εσω-
 τερικών δια να κορέσῃ τα πόθος
 του κατά τόν κ. Κορναϊόν δια
 της παρεμποδίσαις αυτήν ν' ά

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

(Συνέχεια εκ της 2ας σελίδος)
της νήσου μας υποστάνατο κακού χειρισμού αναμένουν την τακτοποίησιν των.

Και όφειλε το συμπαιγνόν μας αυτό ν' ασχοληθῇ με τὰ τοιαύτα ζητήματα πρὸς τὰ ὁποῖα, ἔξω ἀνθρώποι πρὸς τὸν τόπον μας καὶ ἀπὸ ποικίλα συμφέροντα ἐλαυνόμενοι, ἐπιδιώκουν νὰ ἐξαλειψοῦν τὴν ὑπόστασιν των ἐπὶ τῆς ἀγάπης τοῦ λαοῦ τῆς νήσου μας τοῦ ὁποῖου ἐν τούτοις δικαιώματα καὶ ἐυλογητά αἰτήματα πλειστάκις, καὶ κατὰ τρόπον χυδαῖον περιεγράφονται.

Ἐν ἄλλῳ ζήτημα ποὺ θὰ πολεμῇ ν' ἀπαρτίσῃ τὴν Ἀδελφότητα εἶναι ἡ δημογραφία καὶ αὐτὴ ἐνδὸς Κυθηραϊκῶν μέντων περιουσίας εἰς τὸ ὅποιον οἱ Κυθηραῖοι συναντῶμεν ἐκεῖ καὶ συζητούντες τὰ τοιαύτα τὸν ζήτημα μὲ τὴν ἱερωὴν τὴν ὁποίαν εἶχον οἱ παλαιότεροι Κυθηραῖοι μὴ τῆς Ἀδελφότητος, θὰ δυνάσθω ν' ἀναπτύξω καὶ νὰ ἐκφράσω, ὅπως ἐκείνοι, τὸ αἰσθημα τῆς Κυθηραϊκῆς ἀλληλεγγύης καὶ τὴν πίσυν τῆς ὁποίας τόσα καὶ τόσα προοδευτικά ἔργα ἔγιναν εἰς τὴν νήσον μας.

Κατ' εὐτυχὴ συμπτῶσιν ἡ Ἀδελφότης γενομένη προοδικὸς κίνησις τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τοῦ πλουσιωτάτου πληθυσμοῦ τοῦ ἀποδοκιμαζομένου ἐν Πειραιῶι συμπλοκίτου Βρετανικοῦ Μανωλεῖου, δὲν θὰ συναντήσῃ οικονομικὰ δυσχερεῖς ἀπὸς πραγματοποιήσιν των ἀνωτέρω ὑποδεικνύοντων σκοπῶν.

ΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ

Καὶ πόθεν εἶναι νὰ τελεσιώσῃ αὐτὴ ἡ Ἀδελφότης τὸ Γηροκομεῖον. Κομμία συζητήσεως δὲν χορεύει, τοῦ ἐν ἱστορικῇ φημιεῖσιν οὐκ ἴσως Κασσιόματῃ μὲ τὴν περιποίησιν του καὶ τὴν ταπεινότητα του, εἶναι τὸ μόνον ἐνδελεχέστερον πρὸς ἱδρύσιν Γηροκομείου.

Τὸ Γηροκομεῖον δὲν νὰ εἶναι αὐτοτελὲς ἱδρυμα μὴ ἔχον οὐδεμίαν μετὰ τὸ Νοσοκομεῖον συσχέτισιν ἢ ἐξάρτησιν. Ἐπειδὴ δὲ ὡς ἀσφαλὲς προβλεπεται ὅτι ἀποτελέσει ἱστορικὸν οἰκονομικὸν ὄργανον, πρέπει τὰ πρόσωπα ποὺ θὰ κυβερνήσωσιν αὐτὸ νὰ εἶναι ἀποδοκιμαζόμενοι ἀξίως καὶ ἱκανοί. Αὐτὰ τὰ ὅλα ἔχον νὰ παρατηρήσωμεν ἐξαιρετικὴν τοῖς τῆν ἐκδοσὶν τῆς ἱδρύσεως του, μετὰ τὴν λήψιν τῆς ἀποδοκιμασίας Κανονισμῶν τῆς ἐπιτελεσθῆ ὁριστικῶς.

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

Τὴν παρελθόντα Νοέμβριον ἐγένοντο ἀρχαιεργαῖα πρὸς ἀνάβυσιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς γερμανίας ἐν Πειραιῶι Κυθηραϊκῆς ἀδελφότητος Πειραιῶς — Ἀθηνῶν.

Τὸ ἐκλεγέν νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον ἄρα τὸ καταρτισμὸν του εἰς σῶμα ἔκρινε καθήκον του νὰ ἐξαγγείλῃ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐπιδιώξεων του αἰτίνας εἶναι πολυπλοκά.

Τὰς ἐπιδιώξεις αὐτὰς ὁ ἐκλεγείς σύμβουλος τῆς Ἀδελφότητος συμπλοκίτης καὶ δικηγόρος κ. Τάσιος Κουκούλης ἐξακριβώσας εἰς ἄρθρον τοῦ δημοσιεύσαντος εἰς τὸν «Κυθηραϊκὸν Τύπον» εἰς ἐνός ἐγγενέως προσανατολισμοῦ.

Μεταξὺ λοιπὸν τῶν ἐνείων προσανατολισμῶν καὶ ἐπιδιώξεων τοῦ νέου Συμβουλίου τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς — Ἀθηνῶν, εἶναι ὡς ἀναφέρει εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Κουκούλης, καὶ ἡ ἐδιακρίσις καὶ ἐπέκτασις τοῦ Κυθηραϊκοῦ ἐν Ποταμῷ παλαιῶν ἢ ἱδρυσῶν Γηροκομείων εἰς Ποταμῶν, καὶ ἡ δημογραφία κατασκευασμῶν εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν καὶ Καρφάκι κατὰ τοὺς θερινὰς μῆνας καὶ τὰ παῖδια τῶν Κυθηριῶν τῶν πάλαιον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἐπιδιώξεις, αἰτίνας καὶ ἀποτελέων τοῖς τριῖς ἐργασίαις αὐτῶν τῶν προγραμματοποιήσαντων καθήκοντων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀδελφότητος.

Ἀς μὲς ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Κουκούλης νὰ τὸν συγχαρῶμεν διὰ τὴν ἐκλογὴν του πρώτου, καὶ κατόπιν διὰ τοὺς ἐγγενέως προσανατολισμοὺς του, καὶ ἰδιαίτερως διὰ τὴν ἱδρύσιν θερινῶν κατασκευασμῶν γιὰ τὰ παῖδια τῶν ἐν Πειραιῶι καὶ Ἀθήναις Κυθηριῶν εἰς τὴν πορταλίαν τῆς Ἀγίας Πελαγίας καὶ τοῦ Καρφαλίου.

Ὅπως ἰδεώδεις παραλαίαι ἀμύματα. Μοναδικὰ γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κίθωρα. Εἰς πέρασόν χερσὶς μέρες εἰς αὐτὰς καὶ ἀληθινῶς τὸ παῖδι τὸν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιῶι συμπλοκίτην μας.

Συνιστοῦμεν εἰς τὸν ἐκλεγέντα Πρόεδρον τῆς Ἀδελφότητος καὶ

ΕΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟ ΒΙΒΛΙΟ

Καλοῖσθε, κομφὲ, μὲ ὠραίας εἰκόνας καὶ σχέδια, ἐπὶ λαμπρῷ χάρτῳ, ἐκκλῶσθησιν ἕνα ἐξαιρετικὸν βιβλίο τοῦ ἀρχιτέκτονος συμπλοκίτου κ. Δημ. Κ. Ζαχαρίου, περὶ τῆς μεσαιωνικῆς πόλεως Παλαιόχωρα.

Ἀξίζει νὰ τοῦ διαβάσῃ καὶ εἰς τὴν ἐκδοκὴν καὶ πρὸς ἱστορίαν, καὶ ἐρῶν, καὶ πρὸς πραγματικότητα, καὶ θὰ γνῶσιν καὶ θὰ ἐκτίμησιν καλλίτερα τὸν τόπον του.

ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΣΥΜΠΛΟΚΙΤΩΝ

Χωρεῖται πρὸς Ποταμίτην. — Ἐξείας ἀγαπητῆς μου δι' ἐκτίμησιν τῇ Χώρα καὶ θεάτρῳ. Σχέδια καὶ χροῖματα καὶ οἰκόμεθα εἶναι ὅλα εἰσπρα.

Ποταμίτης πρὸς Χωρεῖται. — Καταλαβαίνω, καταλαβαίνω. Αὐτὸ μόνον σὰς ἐλπίται! ἔχεται ἀνάγκη ἐνὸς θεάτρου ἀφ' οὗ εἰσπαστε ὅλοι θεατρίνοι!

Ὑπεύθυνος κατὰ τὸν Νόμον Π. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ Μισούλη 7 — Ἀθήναι.

ΤΥ ΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΕΘΝΟΜΕΡΙΔΩΝ

ΚΙΜΩΝΟΣ Ν. ΧΡΥΣΟΧΟΥ ΓΕΡΑΝΙΟΥ 7 Τηλ. 524.577 — Ἀθήναι

ὁδηγεῖ διὰ μακροῦ διαδρόμου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κτήματος καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, συνέβη τὸ ἀνελθόντων γεγονότος.

Ἐργατὰς μὲς ἐναντίον τοῦ κτήματος μόνον οὐλοδοκίμωσαν ὅλην, ἐπὶ τοῖς ἐξωτερικοῖς τῆς ἐπὶ μῆνα ἀπουσίας τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ κτήματος καὶ τῆς ἀφαιρέσεως ἐξ ἀπορριπτικῆς ἐκκαθαρίσεως ἐξώθυρας αὐτοῦ, ἐνέμισαν δι' ἐλλείψει ἀνακατασκευῆς πληροῦν τῆς μάνδρας τὸν θά ἐπρεπε νὰ χρησιμοποιήσων ἀντὶ αὐτοῦ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς ἐξώθυρας τοῦ ἐν λόγῳ κτήματος καὶ νὰ ἐκπύωνται καὶ θύραν καὶ τοίχους καὶ τὰ σκαλοπάτια τῆς ἐκ μανδρῆς ἀπὸ σκαλῶν μετὰ τὸν πρῶτον τῆς κτηνοδομίας τῶν.

Ὁ δρῶνται δὲν κατέστη δυνατόν νὰ γνησιώσιν. Οἰονόμητο δὲ καὶ ἐν εἶναι εἰς ἐνέπνοισι εἰτε ἔξωθεν, καθῶν εἶναι τῶν δημοσίων ἀρχῶν καὶ κοινοτικῶν Ποταμῶν καὶ τῶν συμπαιγνῶν του, ν' ἀνεύρουν τοὺς κτηνοδομῶν αὐτοῦ καὶ νὰ τοὺς παραδώσωσιν πρὸς ἀμειλίχων τιμῶν.

Ὁ ἀνθρώποι αὐτοὶ στερομένοι προφανῶς καὶ τῆς πλεονεξίας τοῦ ἐξωδοκίμου κοινωνικῆς ἀγωγῆς εἶναι ἀνάγκη νὰ περιεφραγῶνται ὡς ὁρῶν διὰ τοῦ ἐξωδοκίμου κοινωνικῆς ἀγωγῆς ἀνθρώπων.

Φανταζόμεθα ὅτι καὶ εἰς διόφορα ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐμφανίζονται παρόμοια προδοκίματα διότι οἱ Ἕλληνες κατὰ τὸ πλεῖστον στερομένοι κοινωνικῆς ἀγωγῆς. Διὰ τοῦτο δὲ ἡ Κυθηραϊκὴ τοῦ κ. Καραμανλῆ θὰ ἐπρεπε πρὶν νὰ συνδύσῃ τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν κοινὴν Εὐρωπαϊκὴν ἀγωγὴν νὰ εἶχον ἀνοίξῃ πολυαριθμῶς σχολὰς διδασκαλίας κοινωνικῆς ἀγωγῆς, εἰς ὅλα δὲ τὰ σχολεῖα νὰ ἐκδίδετο ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ τοὺς διδασκάλους καὶ τὸ μῆθρον αὐτῶν.

Καὶ τότε, οὐτε δρομῶν, καὶ σάβας φροῦτα, καὶ νοδὲν πρῶτοντα μας ἐξαγορεύει εἰς τὰς ἐξωδοκίμους ἀγορὰς θὰ ὑπῆρχον.

ΑΘΛΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Ὁ ἐν Ἀδελφότητα Μητροπολίτης κ. Γεωργίου, ὡς γνωστόν, ἐπεσφύρησεν πρὸς τὸν καὶ πλεόν τὴν νήσον μας, χαρὰς καὶ σὺν ἀπολαύσεως, κατὰ τὴν ὁδοδὸς τῶν ἐν Ἀδελφότητα ὁδοδὸς τῶν ἐν Ἀδελφότητα αἰ κινούμεντοι αὐτῶν ὑπὸ τὸ σκαπτόν του.

Αἱ κοινότητες ἠρνήθησαν παρομῶν καὶ ἤρξαντο διένεξις μεταξὺ τῶν ἀγορεύων μας μετὰ ἀποδοκίμους.

Ἐξαιτίας ὁ Μητροπολίτης Γεωργίου μετῴχῃ τῆς Μελανόχρω, τὴν γνωστὴν καὶ μεγάλην Ἀδελφότητα τὴν πλεόν, ἐνθα διαδίδον πολλοὶ Ἕλληνες, διὰ νὰ λευκώσῃ.

Ὅταν ὁμοῦ ἐφάσταν πρὸς τῆς ἐκδοκίμους μετὰ μερικὸς ὁδοδοκίμους, τὸν εἶχον αὐτὴν κατηλαμμένην ἀπὸ ὑποδοκίμους Ἕλληνας καὶ ἰσὺς ἐν αὐτῇ ἱερουργοῦνται. Ἐπιχειρήσας νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἐκδοκίμους διὰ τῆς βίας ἐξωδοκίμους καὶ ἡ θύρα αὐτῆς ἐκλεισθή. Φυσικὰ ἐδημιουργήθη σάλας καὶ διαπληκτισμοί, καὶ ἡ ἀστυνομία, μετὰ κατ' ἀρχὰς καὶ δευτερευόντως ἀστυνομικὰ δέδοκται, ἠναγκάσθη νὰ ἐνέλθῃ καὶ νὰ διαλύσῃ τοὺς συμπλοκόμενους.

Τοιοῦτοτρόπος, ὁ ἐκκλησιαστικὸς κώδικας αὐτοῦ, ὡς ἐρωτικῶς οἱ Ἀδελφότητα ἐνημερίδης ἀνέγραψαν, ἔλθῃν αἰτίως.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Παλαιὰ ἱστορία

Παγκόσμιον πνεῦμα

ΟΙΚΤΡΟΝ ΤΕΛΟΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Οἱ μεγάλοι ἄνδρες εἶχαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἰκτρὸν τέλος. Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς ἀπέθανον τραγικῶς. Ἀπόδειξις τὰ ἐξῆς παραδείγματα: Κικέρων, Καίσαρ, Αἰσώπος, Ἑρῖκος Δ', Ἀρχιμήδης, δολοφονηθέντες. Σοκράτης, Ἀριστοτέλης, Μέγας Ἀλέξανδρος, δολοφονηθέντες. Ἐπαρινώνδας, Ρυσσώ, Τούρεν, Γουσταῖος Ἀδόλφος, Κάρολος ΙΒ', φονευθέντες. Σκρίπτον, Κάμμιλλος, Θεμιστοκλής, Ναπολέων, Ἀντρέας, Ὁδίσσεος, ἀποθανόντες ἐν ἐξορίᾳ. Τάσος ἀποθανὼν εἰς τὴν φυλακίαν. Χριστόφορος Κολόμβος, Καραῖος, Κροβέτης, Κορρηνίος καὶ Μόζαρτ, ἀποθανόντες ἀπὸ φτώχειαν.

ΤΡΑΓΙΚΟΚΟΜΙΚΗ ΠΑΡΕΣΗΓΗΣΙΣ

Σ' ἕνα ταξίδι ποὺ ὁ Ἀγγλος ποιητὴς Σκωθὴν καὶ ἡ διάσημος δεσποινὴς Σκωθὴν, ἡ ἀδελφὴ του, ἔκαμαν στὴν Προδοκίμια τῆς Γαλλίας, κατέλυσαν στὸν δρόμῳ σ' ἕνα ξενοδοχεῖο, ὅπου τοὺς ἐξέσταν ἕνα δωμάτιον μετὰ δύο κρεβάτια.

Οἱ δύο ἀδελφοὶ κατεγνώσαν τότε νὰ γράψουν μαζί ἕνα μυθιστόρημα. Ὁ Σκωθὴν, ὅταν ἔπεσε στὸ κρεβάτι, ἤρπασε τὴν ἀδελφὴν του καὶ ἔκαμαν τὸν Μαζῶν, ἕνα ἀπὸ τοὺς ἥρωας τοῦ μυθιστορήματος. Ὑστερὰ ἀπὸ μικρὴν συζητήσιν, οἱ δύο ἀδελφοὶ συνεφώνησαν νὰ τὸν σκοτώσωσιν. Μερικοὶ ἔμποροι, ποὺ ἐκομίζοντο ἀπὸ τὸ πλεονέκτημα, ἀκούσαντες τὴν συνομιλίαν ἐκείνην, ἐνόμισαν ὅτι οἱ ἐκεῖνοι ἐκείνοι συνενοοῦντο διὰ τὴν δολοφονίαν κάποιου μεγάλου προσώπου. Ἐτρέψαν ἀμέσως νὰ ἐπισκοπήσωσιν τὴν Ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία ἐπέσπευσε καὶ συνέλαβε τοὺς συνομιλῶντας οἱ ὁποῖοι ἐξομολογήσαν εἰς τὴν φυλακίαν. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ δύο ἀδελφοὶ συγγενεῖς κατέδωσαν νὰ σωθῶν μετὰ πολλὴν δυσκολίαν ἀπὸ μιαν περιπέτειαν, ποὺ ἡμποροῦσε ν' ἀποτελέσῃ τὸ θέμα νέου μυθιστορήματος.

ΗΤΟ ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Ὁ Γουσταῖος ὁ Μέγας, βασιλεὺς τῆς Σουηδίας, ἔπρεπε μαζί του στὰ ταξίδια τοῦ κῆρον τοῦ ἀπὸ τὰ πρῶτα ἐτῆ τῆς ἡλικίας τῆς. Ἦτο ἀνωχρεῖς ὁμοῦ ἐνὸς ἐτῶν, ὅταν τῆς ὥρηνε εἰς τὸ Κόλμαρ. Ὁ διοικητὴς τῆς πόλεως αὐτῆς ἐδίστασε νὰ εἰσέλθῃ τοὺς εἰσόδους κανονικοῦ δολοφονίας εἰς τὴν τὴν ἀφαιρέσιν τῆς βασιλίσσης, φροδοκίμους ἡμῶν τρεμῶν τὴν μικρὴν πριγκίπισσαν.

Ὁ Γουσταῖος ὁμοῦ διέταξε νὰ γρηθῶν οἱ κανονικοὶ ἐλαιοὶ.

Ἦ ὁ κῆρον, εἰπε, εἶπε θυγατέρα στρατιώτου. Πρέπει νὰ συντηρῇ εἰς τὸν κῆρον τοῦ πυροβολισμοῦ.

Τὸ κοριτσόπουλο ἐκείνο ἔγινε κατόπιν ἡ διάσημος βασιλισσα τῆς Σουηδίας Χριστίνα.

ΕΕΥΠΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Προσσίας Φρειδερίκος ἐκορύσθῃ κατὰ ἐνα ἀπὸ τοὺς αἰλικῶν του εἰς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀναβῆσαι ἄλλοτε διαφόρους ἀποδοκίμους ἀσπαστὰς εἰς ἐξόνους βασιλεῖς, πῶς ἦτο ἀσχημον. Ἐποῖα μὲ δῶδι. Καὶ ὁ αἰλικὸς ἐκείνος, ποὺ δὲν χάρηκε ἀστὰνα οὐτε σὸν βασιλεῖα του, τοῦ ἀπῆλθεν χωρὶς καθῆλου νὰ διαστῇ.

Δὲν ἔξω μετὰ τὸ μῶδῳ, ἐξῶ ὁμοῦ πῶς εἶχε πολλὰς φορὰς τὴν τιμὴ νὰ σὰς ἀντιπροσώπευον.

ΤΟΥ ΕΙΠΑ . . . ΤΟΥ ΕΙΠΑ . . .

Ἦ μαρτυρία Μοῦρ, ποὺ ἔγινε εἰς τὴν ἐκδοκὴν τοῦ διεφθαρμένου Ἀντιβασιλέως τῆς Γαλλίας Φιλίππου τοῦ Ὁρλῶν καὶ ἡ ὁποία ἦτο ταυτοχρόνως ἐρωμένη τοῦ δυνάστη τοῦ Κονδὲ καὶ τοῦ πρίγκηπος δὲ Ρουσσὸ συνέλαβη μὴ μὲρα σ' ἕνα δέκατον ὅσον ἡλικίᾳ ποὺ τῆς ἔδωκε ὅλα τὰ χρυσασκὰ καὶ τὴν ἐξέσταν. Ὅταν τὴν ἐρώτησαν γιὰ τὴν ἐκδοκίμους καὶ τὴν εἶπε στὸν ληστήν, ἡ μαρτυρία ἀπῆλθεν.

Τὸ εἶπα, τοῦ εἶπα... Ἀγαπητὴ μου ληστή...

ΚΟΥΝΟΥΠΙΑΙ ΚΑΙ ΚΑΖΑΝΙ

Ἐνας περιγρητῆς, ποὺ εἶχε διατρέξῃ ὅλον τὸν κόσμο, διηγεῖτο πρὸς πῶλον φίλον του πῶς τὸ περιγρητῆς ποῦμα ποὺ εἶχε ὅδ' ἐπὶ τῇ ζωῇ του, ἦταν ἕνα κομπλοκίμω τῶς μεγάλου καὶ ψηλοῦ, ὅστε κατὰ τὸν κάθε φίλον του μποροῦσε νὰ παραταχ-

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ἦ ἐφετενὴ καλοκαιρινὴ αἰτῶν τοῦ Διακοκίτου ἦτο πλουσία εἰς κινήσιν παραθεριστῶν, καὶ ἀνέγερσιν οἰκῶν.

Ἦ ἦν εἰς τὰ ἦδη ὑπάρχοντα 26 οἰκῆματα προστεθέντα τέσσαρα νέα τοιαῦτα.

Διὰ κατοικίε μετὰ ἀπαιτήματα βοηθητικὰ τῶν ἐκτισθῶν ὁ κ. Δημ. Παπαδόπουλος.

Ἀλλῶν, ὁμοιωτῶν παρὰ τὸν πῶλον ἐκτισθῶν ὁ κ. Δημ. Ἀρῶνης Παναγιωταρὸς χορηγοποιήσας νέο οἰκῆματα διὰ οἰκῆματα παρὰ τὴν θάλασσαν.

Τετάρτην κατοικίαν ἐκτισθῶν ὁ κ. Στοιματῶς ἀνίσταται τοῦ μῶλου καὶ παρὰ τὴν θάλασσαν.

Ἀλλῶν δὲ κατοικία διὰ τὴν ὁποίαν συνεληφθῶν τὸ ἀναγκαῖον ὑλίκον ἐκταμῆται ὑπὸ τοῦ κ. Στῆλ. Φατῶτα.

Ἦ ζήτησις τῶν οἰκοδομῶν εἶναι τεραστίαν. Τέσσαρα δὲ τοιαῦτα ἐκτελέσθησαν ἤδη παρὰ τὸ ἐξαιρετικὸν νῦν κέντρο τοῦ κ. Κορμὰ Νοταρᾶ.

Παρὰ ταῦτα, ἡ ἑλλειψὶς οἰκῶν μάταιον εἰς τὸ Διακοκίτι εἶναι αἰσθητή.

Δὲν θὰ βραδύνῃ ὁμοῦ, ὡς πιστεύομεν, ὁ καιρὸς καὶ ὅν καὶ Ἐκδοκίμω μετὰ ὅλας τὰς ἀναίσεις θ' ἀνεγερθῇ εἰς τὸ Διακοκίτι.

Καὶ εἴται σὰς σὰς, τὸ Διακοκίτι παρὰ τὸν κατ' αὐτοῦ φανερόν καὶ κρυφόν πόλεμον ὑπὸ τῶν τοιαυτῶν καὶ διαφθόρων ὅλων ἐπιστημῶν παραγόντων, θὰ γίγῃ ἡ πρώτη πόλις τῆς νήσου μας καὶ ἀσφαλὲς ἡ προτιμώμενη.

Εὐθὺς ὡς μεταβλήσῃ ἡ πολιτικὴ κατάστασις καὶ κυβερνήσωσιν ἡλικίᾳ ἀνθρώπων τὴν χώραν, καὶ ὁ δρόμος τοῦ Διακοκίτου θ' ἀσφαλὲς τοσούτῃ καὶ τὸ μῶλον τοῦ θὰ ἐξίτῃ τὰ μέγα νὰ καταστῇ λίμνη σωτηρίας τοῦ τόπου μας.

Ἀς τὸ πᾶρον ἀποφασίσιν ὁμοῦ οἱ καθῆστοι ἐκδοκίμους καὶ μῶλως ἀνθρώπων.

Συμπλοκίτης μας, ὁ κ. Ν. Κομινῶς ἐκτελέσθη ἐξ Ἀυστραλίας καὶ διαμείνῃ εἰς Κίθωρα, γράφει ἐκ Σύνδεσ ἀπὸ ἐκδοκίμους τὰς ἐντυπώσεις του περὶ τῆς νήσου μας εἰς τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀρῶσιν τοῦ Νομβρίου.

«Τὸ Τσιρίγιο, λέγει ὁ κ. Κομινῶς, εἶναι πῶλον ὁμοῦ καὶ καὶ χιλιάδες ἔξω θὰ μποροῦσαν νὰ ἐρχοῦντο εἰς αὐτό.

Ἦ τὰ νὰ προσερχοῖ ὁμοῦ ὡς Τουριστικὸν μέρος χρεατέταται λαμβάνει. Ἦ Ἀγία Πελαγία δὲν γίνεταί μῶλον ὅσα χρήματα δὲν ἐξοδεύθω, διότι εἶναι πῶλον ἀνοικτὰ εἰς τὸ βορρᾶ.

«Τὸ Καρφαλί, εἶναι κάπως καλύτερα ἂν καὶ ἐκείνο πολυτέλει καὶ ἀνοικτὸ εἰς τοὺς νοτίους ἀνέμους.

«Τὸ Διακοκίτι, κατὰ τὴν ἰδέαν μου, εἶναι ἡ λύσις τοῦ προβλήματος. Μετὰ λογικὸν πῶλον μῶλον νὰ γίγῃ ὁ σωτήρ τοῦ Τσιρίγιου.

Καὶ ἡ ἰδέα αὐτῆς τοῦ κ. Κομινῶς, εἶναι καὶ ἰδέα ὅλων γενικῶς τῶν ἀποδοκίμων μας.

Ἦ ὁρῶν τὸν Ἀγίον Μῆρον εἰς τὸ Διακοκίτι ἐπὶ ἐξῆς ἐκείνους μετὰ ἐξομολογῶν λαμπρότητα.

Πεντακόσιοι καὶ πλεόν ἀνθρώποι παρενέβησαν εἰς αὐτὴν, καὶ ἐν πολυάριθμον πλῆθυσιν μεγάλων πετρελαϊκῶν ὁμοῦ γινόμενον μετὰ τὴν διακοκίμους εἰς τὸ Διακοκίτι λόγῳ τοιαυτοῦ.

Ὅλοι οἱ Παναγιωταρῶν μετὰ τὴν θέσιν λειτουργίαν, μετέβησαν εἰς τὸ ἐξαιρετικὸν κῆρον Νοταρᾶ εἰς ἕνα ἔκδοκον τῶν ἀναγκαζμένων των, καὶ τὴν μεσοβρίαν ἐστράφησαν εἰς τὸ φεγγαροῦ τὸ ὁποῖον φημιλοῦσιν ὁμοῦ.

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελ.)

Μάριος διηγείται τὰ κνημνῶν τὰ του καταρθίσματα εἰς μερικὸς φίλους του εἰς ἕνα καφετερίον τῆς προσημίας.

Μόλις μετὰ στὸ δάσος, δέλεον ἔφαγα μαρμελάδα πῶν ἕνα μεγάλο λικνῶν. Τὸ σκοπεῖν ἀμείως, παραδοκίμους καὶ τὸ σκοπεῖν... Ἐκείνῳ μέτρῳ μαρμελάδα, ἕνα δεύτερον λικνῶν πῶν μεγάλο ἀπὸ τὸ πρῶτον, θύγειν μετὰ ἀπὸ κατὰ κλαδί... Ἀμέως τὸ σκοπεῖν, παραδοκίμους καὶ τὸ σκοπεῖν... Ἀλλὰ δὲν εἶχε ἔλκος αὐτῇ ἡ δουλειά... Μόλις συνέχισα ἀπὸ τὸν δεύτερον αὐτὸ τρώει ἕνα τρίτον λικνῶν μεγάλωτον ἀπὸ τὸ δεύτερον πρῶτον κα

ΙΔΕΟΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΙ

Η "ΙΔΕΑ"

Τι είναι ΙΔΕΑ; 'Ιδού ένα έρωτημα υποκείμενο εις πολλές και ποικίλλας απαντήσεις. Αναλόγως προς τον χαρακτήρα και την μορφήν εκάστου.

Πάντως η ΙΔΕΑ, καθ' ημάς, εις ένα γενικόν χαρακτηρισμόν, δέν είναι δυνατόν να είναι άλλο τι, παρά ένας επιδοκιμαστικός σκοπός του όποιου η έπιτυχής πραγματοποίηση απαιτεί κόπους και θυσίας και ακόμη την θυσίαν και αυτής της ζωής.

Ας πάρουμεν λ.χ. την ΙΔΕΑΝ της 'Ελευθερίας διά την κατάκτησιν της οποίας τόσον αιμα την ανθρώπινην ζωήν, και υπό τόσον μύριον και ανθρωπότητα έργασαντο ένοικουμένη, διά να δείξωμεν πόσοι κόποι και θυσίαι δι' αυτήν καταβλήθησαν και καταβάλλονται προς εδραίωσιν της.

Ο μέγας ποιητής της 'Ιταλίας Δάντης εις τ' άθάνατα έργα του έγραψεν:

Την ελευθερίαν πηγαίνω γυρεύοντας που είναι τόσον άριστη, όπως γνωρίζεις έκαινος που γι' αυτήν δίνει τη ζωή του.

Κι' ο Δάντης, ως γνωστόν, μέγας και ύψιστος έραστής της Ελευθερίας, συνέληψε, έφωτισε, καθάρωσε και εξορίσθη προς χάριν αυτής.

Κατά συνέπεια των άνωτέρω, μία ΙΔΕΑ γιά να έπιτύχ, πρέπει να επιδοκίμαται έμπνεύσις, πεποισμός και συστηματοποίηση. Καί ες άλλωμεν τώρα εις έκείνο που θέλωμεν να σχολιάσωμεν.

Εις την συνάδελφον «Κυθηράκην Άρσιν» ο συμπολίτης λογοτέχνης και ποιητής κ. Π. Φύλλης, έδρασε έννοιαν άρδην από τον τίτλον «Ενα μήνα στα Κύθηρα το 1952» το όποιον μάς έδωκεν άφορμήν εις όσα άνωτέρω έγραψαμε και εις όσα κατωτέρω θα παραθεσωμεν.

«Η ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΗ Ι-ΔΕΑ»

Ας άρχίσωμεν από μίαν γνωστήν εις τόδε συμπόλιτα, παλαιάν όμως κάπως ιστορίαν, με όλην την συντηρίαν που επιβάλλει ο χώρος της «Φωνής» την κάθιστον δηλαδή των Λογοτεχνών εις Κύθηρα και την εγκατάστασιν των εις την νησίδια Μακρυκύθηρα.

Όταν εις μίαν έν 'Αθήναις συνεδρίασιν του Συνέδριου των 'Ελλήνων Λογοτεχνών εις ην παρίστησαν οι κ.κ. Π. Φύλλης, ως μέλος του Συνέδριου, και Π. Τσιτοίλιας, ως διευθυντής της έφημερίδας «Φωνή των Κυθήρων» έγινε σύζησις περί του τρόπου διά του οποίου θα ήτο δυνατή η παροχή εις την νήσον μας όσων όποιου του Συνέδριου των Λογοτεχνών έριγθή η ΙΔΕΑ να εγκατασταθούν οι Λογοτέχνη εις το Διακόφτι, ο κ. Φύλλης ύποστήριξε έν ένδειξη ότι ήτο προτιμότερον να εγκατασταθούν εις τα Μακρυκύθηρα.

Η ΙΔΕΑ του κ. Φύλλης έπεκροτήθη και εύθως ανεκτή εις τον κ. Τσιτοίλιαν η αίτησις των Λογοτεχνών προς το ύπουργείον των Οικονομικών διά την έγκρισιν εις αυτούς της νησίδος προς εγκατάστασιν εν' αυτής ένδε Συντοκισμού των ανθρώπων του πνεύματος και ακόμη και ξένων λογοτεχνών.

Μετά πολλήν περιττειά και πάροδον πολλού χρόνου, τα Μακρυκύθηρα έξευρηθήσαν εις τόδε Λογοτέχνας. Όσοι κατήλθον εις Κύθηρα, ο συμπολίτης δκ. Βασιλόπουλος ανέλαβε την διαπάαν του τοπογραφικόν και πόν κατασκευής ορισμοτικού σχεδίου και του Διακοφτίου και της νηίδος, άτινα όντως και έγινόντο.

Έκτοτε έπικολοθήσαν τα έξης: Άνδρείς φέρεται επί της νηίδος και η κατασκευή επί καταλλίλων ύψομάτων δροδοδεκαμέντς γιά το πότιμα των δεινδρικών αναδασώσεως.

Τόν Άπρίλιον δέ του 1955 έλαθε χώραν εις την Μονήν Μινωτικόν συνίλευσις των Προδρόμων των Κοινοτήτων της νήσου παρούσα και έπαιροσάντων του Συνέδριου των 'Ελλήνων Λογοτεχνών καθ' ην άπεφασθήθη ο συντοκισμός των ένεργειών όλων προς τοις τοις άπαιτούμεν της νήσου, και έφερομήν του σχεδίου των Λογοτεχνών προς άξιολογήσιν της νηίδος Μακρυκυθήρας.

Μετά ταύτα έδωθή έν 'Αθήναις «Συνέδριον» φίλων των Μακρυκυθήρων έστις άγνωρισθής ως Σωματείου διά Β.Δ. της 11 Δεκεμβρίου 1954, προς τον σκοπόν, όπως οι Ιδρυταί των έγγεγραμμένων, ενά πλαισίωση και τους Λογοτέχνας και τους Κυθηρίους εις την ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΗΝ προοσίαν, τιμής του Διεθνούς πνεύματος*.

ΑΣΙΩΣΙΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ

Η ΙΔΕΑ του κ. Φύλλη να εγκα-

τασταθούν οι Λογοτέχνη εις τα Μακρυκύθηρα δέν έτυχε ιδιαίτερας μνείας η έπαύση διότι ένέπιπε εις την γενικήν σκέψιν της εγκαταστάσεως των Λογοτεχνών εις Κύθηρα. Παρά ταύτα ο κ. Φύλλης ήξιον να διαλαλήθι ότι αυτός ήτο ο πρώτος πρότος της ΙΔΕΑΝ να εγκατασταθούν οι Λογοτέχνη εις την νησίδια, τοιούτο δέ ν' άναγνωρισθί και από τον κ. Τσιτοίλιαν.

Άλλ' ο κ. Τσιτοίλιας χωρίς να παραγνωρίσθι την άξίαν και την σημασίαν της ΙΔΕΑΣ του κ. Φύλλη γιά τα Μακρυκύθηρα την όποιαν άλλως τε και έπικροτήσε και άπεδείχθη και έριγθή δι' αυτήν, έχει έν τοιούτην την γνώμην ότι η άναπόδεξις του Διακοφτίου θα σηκωνώη και την άνάπτυξιν της Μακρυκυθήρας. Διότι η νηός δέν είναι κάτι τό ανεξάρτητον από τό Διακόφτι άλλ' έξαρτάται αυτού. 'Επί του Διακοφτίου θα στηρίχθι και η άνάπτυξις της Μακρυκυθήρας.

Διά τοιούτο και δέν πήρε καμιά προμήθεια ο κ. Τσιτοίλιας διά να διακηρύξθι από κανένα όμοιο προς τόδε συμπόλιτα ότι εισηγητής της ΙΔΕΑΣ να πάνε οι Λογοτέχνη εις τα Μακρυκύθηρα ήτο ο κ. Φύλλης.

Άλλως τό τό νησίδια αυτό δέν έχει καμιά απότοκή ιστορία η παρόδον, η άλλο τό τό άξιολογιστέον διά να έχη πρωταρχικήν σημασίαν.

Ιστορίαν έχουν τα Κύθηρα και οι Λογοτέχνη εις αυτά άπέβλεπον. Να έμπεδωθούν αυτών εις την 'Αφροδίτη της και τάς άλλας αινούδας καλλονάς της νήσου. Να εγκαταστήσουν τον συντοκισμόν των ανθρώπων του πνεύματος επί της νηίδος και να καλίσουν και ξένους Λογοτέχνας να εγκατασταθούν εν' αυτής.

Έν πάση περιπτώσει ο κ. Φύλλης λυπούμενος διότι δέν εύρήθη κανείς να τον συγχωρή γιά την ΙΔΕΑ του γιά τα ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΑ έγραψε υπόμνημα να έσταλάξι κατά τον άκόλουθον άσχημόν τρόπον. Συμπολίτης άνάστης έδηλώσεν εις τον «Κυθηράκιον Τύπον» έπιστολήν εις την όποιαν έλεγεν ότι ένν έκαμε πλείστας εύεργεσίας εις την κοινότητά του έν τοιούτοι από κανέναν δέν τό άναγνωρισθήσαν.

Και κάτ'ότι της έπιστολής αυτής ένα μικρό σφάλμα της ίδις έφωτισθήσθι έλεγεν:

«Αυτά φίλε κ. Μ. συμβαίνουν και γιά τα Μακρυκύθηρα».

Προφανώς τό σφάλμα ήτο τό το κ. Π. Φύλλης, όστις, ως γνωστόν, είναι άδελφός του έκδότη του «Κυθ. Τύπου» και συνεργάτης του. Και τό σφάλμα αυτό μεταφρασόμενος έχει ως έξης:

«Φίλε μου κ. άναπτε. Κακό πρόβλημα η άγνοια σου. Δέν είδες τί κάμνει και σε μένα; Μία σπουδαία ΙΔΕΑ έξεφασα και έγώ γιά τη σωτηρία του τόπου μας, και κανείς δέν μου τό άναγνώρισε».

Και ο μέγας ιδεολόγος της Μακρυκυθήρας γιά να βρή παραρηγόη έκαμε ένα ταξίδι στα Κύθηρα όπου πέρασε ένα μήνα. Καί τράβηξε κατ' εύθείαν γιά τό Καυφλί.

Έκεί έθαύμασε τους Καυφλιώτας να παραστήσουν από μανούλας ως τ' άλλα μέσων τα έργα του 'Ελλάσμου της προκομής τους, και τό σπουδαιότερον εύρησε ξενοδοχείο με λουτροκαμπινάδες, με νερό τρεχούμενο άφθονο όλο τό 24ωρο, με ηλεκτρικό φώς από τάς 5 το πρωί ως τή 1 το βράδυ, με τρία μεγάλα δωμάτια φρεσκοβαμμένα, με κουζίνα, με θερμάνα προς τη χύτρα και όλα αυτά με ένα χιλιάριο γιά δ άτομα. Διασηρήθη έξαιρέτως, τρεφίμα έφθονα, φρούτα έπίσης. Μά άλλα λόγους ο κ. Φύλλης επέσεσε θρημιά με τη παρία του. Θά πήγαινε στην 'Αγία παλαιά άλλα τού ζήτησαν γιά τό σκίτι 2.500 πράγμα άσχημον γιά ένα νήμα. Πήγε και εις τό Διακόφτι άλλα εκεί δέν δόθηκεν σίτημα.

Έτσι ο κ. Φύλλης έγύρισε στας 'Αθήνας έθουσιασμένος άπ' ότι είδε και όπως έπέρασε εις τό Καυφλί του.

Ός είπαμε εις την άρχή μία ΙΔΕΑ θέλει θυσίας και άκόμη θυσίαν και αυτή της ζωής. Καί τότε εις τον θυσιασμένον θ' άναγνωρισθί η θυσία του, και θά του έπαιδοθούν αι δίκαιαι τιμαί που του άνήκουν.

Μά λόγια και άρλοήμεις προκοπή δέν γίνεται. Χρειάζεται τό ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ. 'Αλλά ποίαν θυσίαν θά έπρεπε να κάμη ο κ. Φύλλης προς άποστήσιν της ΙΔΕΑΣ του γιά τα Μακρυκύθηρα;

Ίδού τι θά έπρεπε να κάμη. 'Αποδοτάνα. Να πάρι 3-4 σκηνές και με τον πρόεδρον του (Σ)μου τον φίλων των Μακρυκυθήρων επί κεφαλής, και άλλα μέλη του Συνέδριου των, με έργαλεία και σκαπάνες, φτυχιά δέ και άλλα έφόδια, και ακόμη με κανένα βα-

ρελάκι «φαιδρογόνου ρετινα» και να τράβήξουν όλοι τον κατ' εύθείαν γιά τα Μακρυκύθηρα. Καί εκεί να καταπληκώσουν. Τό νησί έχει νερό άφθονο και θαμμάσιο. Τρόφιμα θά τους παρέχθι το Διακόφτι φρέσκα και άφθονα, ίδιός φώδια. Γύρω στο νησί όρειαι άμμουδιές γιά μάνια θαλάσσια. Όσο γιά λουτροκαμπινά με μπορούσαν να στήσουν ένα πρόχειρο σε κατάλληλο μέρος και να κρεμάσουν γιά πατή νετό τσιζλέτ μερών γουλόφουλα που έχει άφθονα τό Διακόφτι και έτσι έθροισάμενοι να άρχισουν ν' άνοιγουν λάκκους σε διάφορα σημεία του νησιού και να φτυχίσουν δένδρα.

Έτσι και οικονομίαν θά είχαν και νοίκια θά γλύτωναν και ώφέλιμον θά έπραττον έργο, συντερούσης μάλλον και της φαιδρογόνου ρετινας η όποία τόσον έθγαλε άσπορηόσασιν τον κ. Πρόεδρον του Συνέδριου των φίλων των Μακρυκυθήρων κατά τον χορό των Κυθηρίων μετόχων του νέου Κυθηράκιου συντοκισμού των 'Αθηνών.

Φυσικά κατά τό διάστημα της παραμονής των εις τα Μακρυκύθηρα θά κάναν κάποια ζωή άλλοι τους τόν Ροβινσώνα άλλα θά φεύγαν ίκανοποιημένοι, μαγεμένοι από τον ήλιο, και τρεμρίστημένοι από την έκτέλεση του καθήκοντος προς την ΙΔΕΑΝ του κ. Φύλλη.

Και τον άλλο πάλι χρόνο νέα κατασκηνώσις και συνέχεις άνομιμας των λάκκων και αναδασώσεως. Καί όλοι τότε θά έλεγαν: 'Έτσι μάλλον: Μία ΙΔΕΑ γιά να έπιτύχ. Όσοι δέν τό καταλαβαίνουν φλυαρούν μόνον και κοροϊδεύουν.

Πέν τελευτώσιμες όλίγας ακόμη κρίσεις γιά τό ταξίδι του κ. Φύλλη τό 1962 εις τα Κύθηρα.

«Η σημερινή άσκησις Χόρτα, γράζει ο κ. Φύλλης δέν είναι μακρά η μέρα που θά έπαύσθι όλο τό χώρο του άριανού έπιδόχου Καυφλίου, και γι' αυτό δέν είναι παράξενο άν στήσουν οι Καυφλιώτες άνδράκινα του κ. Τσιτοίλια έπειδή ύπιδειξαν ως σωτηρίαν της νήσου τό παράδειον».

Άλλά τό παράδειον τό προούτέκειν οι πατέρες μας δουλκνται και γυροαποσταί της νήσου: Παλαιολιθολόγος, Μαχαιριώτης, Βαρθολομήος, Κασσιμάτης Πρόεδρος της Βουλής, Παναγιώτης, στρατηγός Πάνος Κορωναίος. Εις αυτούς αι τιμαί άνήκουν. Ο κ. Τσιτοίλιας άπλόος τους προλοήθηκε.

Άλλως τε ο κ. Τσιτοίλιας δέν έχει φιλοδοξία άνδράκινας. Έχει ιδίαν τό γι' αυτό γνώμας. Τις προτιμεί, τ' άγάπηται και τους άνδράκινας τους επιδοκώει οι κενόδοξοι άνθρωποι οι άγνοούντες την χαράν της άνδριότητας.

Έπί της εύκαιρίας αυτής δε μάς έπικροτή να παραθεσωμεν τό κατωτέρω άσκησις και άνέκδοτον γεγονός χαρακτηριστικόν της έλλας που ήμποτε να έχη ένας άνδράκις όταν στήνεται άριώτως.

Έπί της βασιλείας Γεωργίου του Α' έζη εις τάς 'Αθήνας ο 'Ιταλός έπιχειρηματίας Μιχαήλ Σερμπερί ης τον όποιον ένδε παραχωρήσθη τό μεταλλείο Λαυρίου προς έκμετάλλευσιν.

Ο Σερμπερί ήτο φίλος της Βασιλείας αλλής, πλούσιος και φιλόθεος. Παρέθεσε συχνά πλουσιώτατα δείματα εις τά όποια παρευρίσκειτο η ύψηλότερα και έλεγκότερα κοινωνία των 'Αθηνών.

Ο φίλος του Σερμπερί μη έξαιρουμένης σούδ της αλλής, έπέφθησαν δι' σκοπόν θά ήτο να έστησουν τον άνδράκινα του εις τό Λαύριον.

Τά χρήματα ταχέως έξευρεθήσαν έννοχώδιστα και από έβανος μετάξι των έργατών του Λαυρίου τους όποιους υπερχωρήσαν διά τον ως άνω σκοπόν. . . Τοιούτοτρόπος ο άνδράκις κατασκευάσθη και έστήθη εις τό Λαύριον.

Τό έπικολυτήρια αυτό έκαμε δ' όιος ο Βασιλεύς. Φυσικά εις τό Λαύριον την ήμεραν έκείνην ήτο παύσιμος. 'Αφίες, μουσική, στρατιωτικά παρτάζεις και ότι άλλο συνήθειται εις τάς περιστάσεις αυτές.

Ο Βασιλεύς Ιωάννης μετά των έπιστημών επί έξέδρας έσυρε την

ΣΕΛΙΔΕΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΑΣ

Η πειρατεία και αι κατά καιρούς έρημώσεις της Νήσου. — Σαρακηνοί. — Άραβες — Άλγερίνοι — Τούρκοι και άλλοι πειραταί.

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ός προηγουμένως άναφέραμεν κατά τό έτος 538 καθ' ο έβούλευον εισίτι ο 'Ιουστινιανός, λοιμός τρομερός ένσλήφας, άπεδίκαστε τους κατοίκους πολλών περιφερειών της Βυζαντινής αυτοκρατορίας. Αι νήσοι ίδιως των Κυκλάδων σχεδόν ήρημώθησαν, οι δέ έπιζητάντες έστράφησαν εις τά όρη διά να σωθούν.

Την τύχην των Κυκλάδων είναι άγνωστον άν ύπόστησαν και τά Κύθηρα διότι ουδέν περί αυτών άναφέρουν οι Βυζαντινοί Χρονόγροφοι. Τό πιθανότερον είναι ότι προσεβλήθησαν και αυτά και ο πληθυσμός των έμειώθη. Φαίνεται όμως ότι ταχέως άνέκυψαν και έπανελάσαν τάς μετά τό κέντρον της χώρας συναλλαγάς των, ως συμπεραίνεται από τά εις την νήσον άναγεγνησμένα πολυάριθμα νομισματα του αυτοκράτορος 'Ιουστινιανού του Β' (565—578).

Τά νομίσματα αυτά είναι χαλκίνα. 'Επί της μιάς αυτών όψεως εικονίζεται ο αυτοκράτωρ 'Ιουστινιανός ο Β' μετά της σύζυγος του Σοφίας, επί δε της άλλης η χρονολογία του τετάρτου έτους της βασιλείας καθ' ην έκοπησαν ταύτα.

Νέα έρημώσεις των Κυθήρων δέν φαίνεται να συνέβη μετά τον 'Ιουστινιανόν τον Β' και μέχρι τίλους του Ζ' αιώνας, όποτε επί του αυτοκράτορος του Βυζαντίου Χόνταναντος (641—668), η 'Εκκλησία Κυθήρων μετά των Έκκλησιών της Πελοποννήσου και της Κρήτης υπηχώθησαν, ως θά ίδωμεν, εις τον Πάπαν της Ρώμης από τον όποιον όμως τάς άρήρσεν ο Λέων ο Γ' ο 'Ισαυρός (717—741) και τάς ύποστηγεν εκ νέου υπό τον έν Κωνσταντινουπόλει Πατριάρχη.

Μετά όσα και πλέον αιώνας από τάς χρονολογίας αυτές έλαθε χώραν νέα έρημωσις της νήσου κατόπιν έπιδρομής κατ' αυτής των Άράβων της Κρήτης. Περί της έρημώσεως αυτής δύο μαρτυρίαι ύπάρχουν. Τά κατά τον 15ον αιώνα γραφέν υπό του μοναχού Χιλιά 'Χρονών Περί του έν Κυθήροις μονάσαντος όσιου Θεοδόρου του εκ Κερώνης τό όποιον δέν διεσώθη όλόκληρον, και τά 'Απορημνησμένα άγνώστου συγγραφέως περί Κυθήρων. Τα παραθεσόμενα εις χωριστά κεφάλαια της ιστορίας της νήσου.

Κατά τον άγνωστον συγγραφέα, όταν ο όσιος Θεόδωρος μετέβη εις Κύθηρα βασιλεύοντος του Νικηφόρου Φωκά διά να μανούση, η νήσος ήτο άκατοίκητος. Τούτο όμως δέν συμφωνεί προς την διαγραφήν του όσιου ήτις άναφέρει μέν ότι: «...η νήσος διά τάς συνεχείς έπιδρομάς των έν Κρήτη Άγαρανών ήν έρημος

κατάλληλον στιγμήν τό σκηνή που συνεγράψι τό πάσιον κάλλισμα του άδριάντου και ούτος άπεκαλύφθη λευκός και μεγαλοπρεπής επί του μαρμαρίνου βάθρου του υπό τά χειροκροτήματα των παρισταμένων.

Κατόπιν ο βασιλεύς και η άνωλοία του κατεβήσαντες της έξέδρας μετέβησαν να περιεργασθούν τον άδριάντα. Έξεπλάγησαν όλοι όταν παρετήρησαν ότι εις τό διάστημα του βάθρου ήσαν γραμμένα με κάθιστον χαρμάνια. Τά διαβάσαν. 'Ητο ένα ποιήμα προφανώς από δυσσεργιτημένο έργον των μεταλλίων του Λαυρίου. Καί μόλις τό διαβάσαν έλθόντων όλοι από συμφώνου εις τά γέλια.

Τό ποιήμα περιείχε άπρεπείς έμφράσεις που δέν είναι δυνατόν να τους μεταφέρωμεν έδώ και διά τούτο περιωρύξομεθα εις την δημοσίαν του πρώτου τετραστίχου έκδηλωτικου του πνεύματος της έποχής 'Ιούδι αυτού.

Αφού και ο ήξιωση άνδράκινας η 'Ελλάς, πώς μάς θαυμάζει άκνήςτος και δέν μάς κατοικήσ; Όι θιασώται των άνδράκινων ως έχουν τ' άνομιμα ήτ' ύψη των.

και άκατοίκητος, διότι έκείνοι είχαν έκείνην ώσαν φώλεον και έκρύπτοντο έν αυτή, και όσοι ήρχοντο τους ήμελάτιζον και τού του ένεναν και έξ άλλων νήσων ήρχοντο άλλ' άμέσως έφευγον και ουδείς άπεφάσιζε να κατοικήσθι εκεί...» πλην όμως, σημειώνει συγχρόνως, ότι ο όσιος Θεόδωρος μετέβη εκ Μονεμβασίας εις Κύθηρα επί Ρωμανού βασιλέως. Τού Ρωμανού, προφανώς, του Α' ως άφίνοται να ύπονοήθι από τό κείμενον πάλιν του όιου του όσιου καθ' ο: «Διατρίβοντες έν Μονεμβασία επί έν έτος του άγιου, έθροισαν ο των Μελιταινών ήγμένων μετά τεσσάρων μεγάλων και τρομερών πλοίων, άπεσταλμένων παρά του γέροντος βασιλέως Ρωμανού, όπως εξαδοθήσθι τά πλοία των Άγορνών τά οποία τότε έζήρχοντο εκ της Μιγαλόνησου Κρήτης και έκούρσωντο δυστυχώς τά των χριστιανών, και τό Αιγαίον πέλαγος είχε πληρωθή εκ τούτων».

Ο συγγραφέας του όιου του όσιου Θεοδόρου πιθανόν είναι ότι προς διαστολήν των δύο Ρωμανών εκ των όποιων ο μέν πρώτος έκολλέτο Α ε κ α π η ν ο δ ο δέ δεύτερος Ρ α ο δ ι ο ν, να έχρησιμοποιήσθι τάς λέξεις: άγύροντος βασιλέως» διά να ύπονοήσθιση τον Ρωμανόν Α' (920—944).

Είναι άφ' έτέρου βέβαιον ότι επί αυτοκράτορος Ρωμανού του Β', ο Νικηφόρος Φωκάς, στρατηγός τότε ών, κατέστρεψε τό 961 τους Σαρακηνούς Άραβας της Κρήτης και κατέλαβε την νήσον.

Δέν ήτο συνήθως βασιλεύς εισέντι. Διά τούτο η πληροφορία του άγνώστου συγγραφέως ότι: «βασιλεύοντος του Νικηφόρου Φωκά μετέβη ο όσιος Θεόδωρος εις τά Κύθηρα δέν φαίνεται άκριβής. Ούτε δέ είναι πιθανόν, μετά τό την συντηρήν την όποιαν ύπέστησαν οι έν Κρήτη Άραβες τό 961 να ήδυνήθησαν αυτοί να έμειν γήσων εύθως κατόπιν έπιδρομής κατά των Κυθήρων και να τά έρημώσουν.

Διά τούτο η περί ης ο λόγος έρημώσεως της νήσου δέν να τίθι χρονολογικώς εις την έποχην του αυτοκράτορος Ρωμανού του Α', η δέ άνακατοίκησις της νήσου εύθως μετά την καταστροφήν των Σαρακηνών Άράβων της Κρήτης.

Την άνακατοίκησιν αυτήν σπουδαίως έπιδοήθηκε και η στήλη του 'Αγίου Θεοδόρου μεταξύ των χριστιανών των γειτονικών της νήσων μερών, κυρίως όμως η όψη μακρονικής του δεικνύου εις τών λατοπευμάτων. Τότε δέ φαίνεται ότι έσχηματίσθησαν και τά διάφορα χωρία τό γεινιανόματα προς τον άνευρεθέντα ναόν του 'Αγίου.

Η συρροή εις την νήσον νέων κατοίκων έδημιούργησε νέαν έν αυτή κοινωνικήν και οικονομικήν ζωήν, όποτε παρίστη άνάγκη να ρυθμισθί και τό ζήτημα της δικαιοσύνης αυτής. Καί τό ζήτημα αυτό έρυθμήσθη διά της έκλογής υπό των κατοίκων ως δικαιοκρίτη τον ένδε μεταξύ αυτών θεωρηθέντος ως ίκανοκρίτου.

Τούτο δέ προφανώς συνέβη, διότι η άποστολή δικαιοκρίτην υπό του κράτους ήτ' ως τούτο διετίλει δυσχερές συνθήκας, ήτο άδύνατος. Τούτο άλλως τε συνέγινε και εκ του γεγονότος ότι ο πρώτος ούτός αυτοδιοικισμός των νέων κατοίκων των Κυθήρων έρημώσθη και εις άλλας νήσους έπιδείσας υπό όρους με τά Κύθηρα συνθήκας, όπως π.χ. με την νήσον Άνδρον της όποιας ο ιστορικός, μετά περιγραφήν της καταστάσεως επί Βυζαντινκρατίας των νήσων, σημειώνει τά ακόλουθα:

«Ταύτα Εόμβανον χώραν καθ' ήλην την θέλασαν του Αιγαίου, έν ο η μέν θαλασσοπλοία διεκωλύτο, η έμπορία έρδην κατατρέφετο, και οι τοκοίσις ηντο σκηνή σκηνήν ήνδραποδίζοντο. Έκ τούτων προήλθεν η έρημωσις των παραθαλάσσιων μερών των νήσων, παρομένισα μείρη της Φωγκικής καστοκήσεως (1207).

Όπως έχόντων των πραγμάτων, μετά διεβαινόντων σχεδόν δυνάμει να άκώσωμεν, ότι κατά τους χρόνους τούτους είχε διακοπή πάσα μετά του Βυζαντίου και των νήσων σχέσις, εκ ο υ ο ε ρ ν α τ ο δ' η 'Α ν δ ρ ο ς α φ' ε α υ τ η ς. Ένεκα δ' άκριβδς της άσβεσθήσαντος τούτης θέσεως εις ην διετέλει τότε ο κόσμος, ουδέν περί Άνδρον κατά την χρονικήν τούτην περίοδον άνοφερουν οι πηγαί, ως ουδέ και περί άλλης τινός νήσου του Αιγαίου. Άλλως δέ έκτός των έπιδρωμών των θαρδών, κατεσπάρασσαν το Βυζαντινόν βασί-

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

(συνέχεια εκ της 3ης σελίδος)

— Τό κέντρον προτομομένων άνταπεκρίθη έπαρεστώτα εις τό: άπαιτήσεις των πανηγυριστών.

—Ψάρια άφθονά, κνήνη, και πουλερικά και κρέατα έπίσης, και μήλα και κροσά θανάσια τοιούτοινα, και κατόπιν ποικίλα και έξαιρέτα φρούτα.

—Άγιά προς τό έσπέρας οι πανηγυρισταί έλαιοεισαν εις τά έδια με τά έκδορικά των λεωφορείων και με τά πλέον εύχάριστον έντυπώσεως.

—Ο κεντρικός δρόμος της νήσου που με τόσα όάσανα και τόσα έξεβα όσφαλτοστρώματα, άρχισαν να ξεχαρβαλώνονται με πολλά διάφορα σημάτια.

—Και έπιστορμα και ύπόστρωμα φαγώθησαν προς κίνδυνον των ατοκινώντων.

—Ποιός φταίει γι' αυτό; Αυτό είναιμυστικό — πασιγνώστο — ύμωσις, και...κάλητε Χαράλαμπε.

—Ο δουλειτής Πικραύης και νήσαν των Προδρόμων του κ. Μαρκέζιν η. Βοβολίνης, έπισκεφθείς την νήσον μας ήσυχολήθη με τά ζήτριάτα της.

—Έπίσης ο πολιτευτής της Ε.Κ. και συμπολίτης κ. Βουρλακός, κατέβη έν την νήσον μας και διαπρίσιν εν' άρκετον εις αυτήν, ήσυχολήθη με τά άταχολούτα τους κατοίκους προεβλήματα.

—Διά την διακοσμήσιν και την Άγιογράφισιν της Μονής Μινωτικόν, ο Μητροπολίτης έπει από τους Τοιγυριούς 454.000 δραχμές.

—Υπόσχεται δέ ότι τά όνόματα των εύεργετων και των διορητών θ' άναγεγραφών επί πλάκας έμφανώς εις αϊώνιον μνημόσυον αϊώνων.

—Μεγάλος έρνος διενεργείται εις Αυστραλίαν υπό του Ιερού ναού της 'Αγίας Μονής.

—Ο ήγούμενος αυτής Πάτερ Εύθιμος έθαυματούργησε. Συνήγαγε τους εκεί συμπολίτας προς έπαινον και έκείνων και αυτού.

—Πολύ σύντομα φθάνουν και τά πρώτα έμβώματα τά όποια προημούνται γενναία.

—Συντοκισμός θερμός όπως με τά χρήματα αυτά κατασκευασθή, κατά κύριον λόγον, μια περιφρονη ήδη όδός από την πλάγιαν της 'Αγίας Μονής προς τό Διακόφτι.

—Η άπόδοσις περ' ήν 'Αγίαν Μονήν — Διακόφτι είναι μισός ώρας.

—Με τό αυτοκίνητο με δύο—τρείς στρέφας του δρόμου η άπόστασις φυσικά κατά πολύ θά συντομευθή.

—Έπειτα η όδός αυτή θά ώφελησθι σημαντικώς την Μονήν: διότι ΑΛΛΗΛ ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΙ της θά κατεβήσιν εις Διακόφτι και ναυαγίσιν.

—Και αυτή η κεντρική όδός Διακοφτίου πολύ θά συντομευθή. Η κάδοδος δέ από 'Αγίας Μονής προς την θέλασαν θά είναι πανορμητική και εύχάριστος.

—Αυτά δε έχουν εν' όφιν των και δοσθήσιν και έπίτροποι της Μονής.

—Η όδός 'Αγίας Μονής — Διακόφτι είναι τό πλέον έπιγώνον και χρήσιμον έργο, και πολλοί θά προσφέρουν την προσοκήν έργασαν τον δέ αυτήν.

—Η συνάδελφος έφημερίς «Κυθηράκις Τύπος» έπικαίλει χροσίμον έργον διά τον τόπον.

—Έκτός της ποικίλης ύλης της δημοσιεύει εις τά «Αεαογραφικά» της Κυθηράκις μηνιόναδες ώραιότατες και παραπομπώσιμες γιά τίς όποιες είναι όστις συγχωστήριος ο Αεαυθνήτης της.

—Μέχρι τέλους Νοεμβρίου λίγαντος έτους έδημιούργησε 636 ναυαγίες εις όποια όταν αναληφθούν θ' άποτέλεσουν μίαν όρειαν συμβολήν εις την λαογραφία μας.

—Ο Σεβαστάσιμος παραπονεταί ότι ήλατώθησαν ευαντακά τά εν το έξωτερικόν έμβώματα διά τά έργα του.

—Άλλά γι' αυτό δέν πταίει καν